

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 12., Vol. 14.

15. prosince - December 15th, 1980.

Price: 40 ¢.

„Pokoř lidem dobré vůle“

Jan Dokulil:

NARODIL SE

*V blubínách noci spánek přetrbls,
jak dětský vzlyk štká brdlo tmy,
v pryskyřičných vůních vlažno slz
v květ starosti náhlé stydnout smí.*

*V tebe se prádlo bolesti zakleslo
a třeskuté mrazy uzly stabuji;
otřásl se svět i jeho řemeslo,
v tmách pukajících pikle osnují.*

*Však o bezbrannost přec se sdíleti
chceš s pastýři a co má duše půl:
k dětství tvému věrná sklání se
tvář němá, teplá, oslík a vůl.*

Další naše vánoce v exilu ... Známý čs. cyklista Josef Wolf s rodinou vedle vánočního stromku. Žije v Alvesta ve Švédsku.

Kissinger predicts world chaos or war

By Jack Cahill Toronto Star

The world is heading for disaster within five years if present trends in international affairs are allowed to continue, Henry Kissinger, former U.S. secretary of state, said in Toronto yesterday.

"There will either be a massive collapse of the world as we now know it or a recourse to force, not necessarily thermonuclear, which could be extremely unpleasant," he said.

Kissinger delivered his gloomy message in a speech to about 1,200 businessmen and women at a Sheraton Centre luncheon organized by Universal Speakers, which paid Kissinger about \$15,000 for the 30-minute speech.

He said factors underlying his disaster prediction include the Soviet invasion of Afghanistan, Soviet-Cuban expansion in Africa, the collapse of U.S. power in Iran, the deteriorating position in the Middle East, uprisings in South America and the disintegration of the Western alliance of powers.

NATO in danger

The North Atlantic Treaty Organization is in serious danger of disintegrating, he said, because it trails far behind the Soviet Union in military strength and because Western leaders have not attempted "a common analysis" of problems such as Afghanistan, he said.

Kissinger said the Soviet Union has increased its military potential by 5 per cent a year over the past 18 years while the West's military capacity has merely remained constant.

Urging massive expenditures on non-nuclear armaments to close that gap, he warned. "It is not possible to be moderate from a position of impotence."

"There has to be opposition, "We have to convince the Soviet Union that the geopolitical assault must be stopped."

"We must convey this determination in a unified manner. Either they stop the expansion or they will meet resistance."

An appropriate step for the West, he said, along with rearmament, would be a reversal of economic aid to the Communist world.

Reward friendship

"The Soviets cannot ask us to support their economy by loans and then use the resources to undermine our system," he said, "yet that is exactly what is happening today. Now this is the fundamental challenge to the West."

Referring to American foreign policy, he said, "Somehow we have to determine that there is a reward for being a friend of America and a penalty for being an adversary of America and, until this is achieved, nothing is going to make a fundamental difference."

Kissinger told a press conference after his speech that he "agreed absolutely" with a recent statement by Canada's External Affairs Minister Mark MacGuigan that the U.S. should have drawn the line on Afghanistan two years ago when the first Soviet satellite government was set up.

"Toronto Daily Star".

Dr. Jaroslav Trnka, Paříž:

Prosincové závěje

Vzpomínka na Louis Jouveta ..

Čas rychle ubíhá a lidé pomalu zapomínají na bolest z osudového neštěstí českého národa. Největší bolest, kterou jsem prožil, byl 15. březen 1939: němečtí vojáci obsadili Čechy a Moravu. Chodil jsem po Paříži jako slepý: kolem našeho vyslanectví a generálního konsulátu a kolem čs. domu v rue Bonaparte, kde bylo středisko krajanských spolků a vůbec všech krajanů z celé Francie.

Na dvoře tohoto domu jsem tehdy potkával pravidelně proslulého divadelního a filmového herce Louis Jouveta, který bydlel v přední části. Vždy jsem ho zdvořile pozdravil. Chodil pomalu, krok za krokem, s hlavou sklopenou, jakoby si přefíkal nějakou divadelní úlohu.

Dne 15. března 1939 jsem ho tam také potkal. Zdvořile jsem

ho pozdravil a chtěl jsem jít dál. Avšak stalo se něco neočekávaného! Zastavil se a šel dva, tři kroky ke mně, podal mi ruku, pevně ji stiskl a široce otevřenýma očima se na mne zadíval. To trvalo hezkou chvíli. Pak mne beze slova opustil, svým pomalým krokem. Stál jsem a díval se za ním, až se mi ztratil v rue Bonaparte.

Louis Jovet byl první a zvlášť vzácný a milý Francouz, který mi toho nešťastného dne projevil soustrast nad neštěstím českého národa. Jsem mu za to hluboce vděčný a nikdy na to nezapomenu! Odpočívá v Paříži, na montmattreském hřbitově, jako komandér Čestné legie a bývalý profesor divadelního umění. Každý rok ho tam navštívím. Nejznámější filmy, kde hrál hlavní role: "Hotel du Nord"/1938/, "La Charrette Fantome"/1939/, a po válce "Copie Conforme"/1946/, "Quai des Orfèvres"/1947/, "Lady Paname"/1949/... Dnešního prosincového dne jsem šel k němu na návštěvu. Hřbitovními cestičkami a pěšinami vždy idu kolem hrobu a pomníku Václava Brožíka, který ze všech /Dokončení na str. 3./

ČSNS a SVU v Torontě vzpomenu 120. narozenin prvního ministerského předsedy Československé republiky

Dr. KARLA KRAMÁŘE

O jeho osobnosti a díle

promluví Prof. J. Gellner

v pondělí 5. ledna 1981 v 7.30 hod. večer
ve Společenském sále Osady sv. Václava, 496 Gladstone.

SOKOL TORONTO srdečně zve na

Společenský večer s Járrou Kohoutem

Koná se v pátek 16. ledna 1981 v 8 večer v hale
Osady sv. Václava, 496 Gladstone Ave.

Občerstvení - Tanec /hudba p. S. Navrátila/.

Přijďte a přiveďte své známé! Zaručená dobrá zábava.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE.

Řídí redakční rada.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 10:00
zámoří lodí ... \$ 12:00
zámoří letecky ... \$ 15:00

LIDÉ MEZI NÁMI

Přinášíme obrázek mladé krajanky, která
letos dokončila studium lékařství na
torontské universitě. Jmenuje se Eva
Štýrská a narodila se v Torontě v roce
1955. Do obecné a střední školy chodila
v oblasti Parkdale a v té době pilně
navštěvovala se svým bratrem Petrem so-
botní vyučování češtiny v Masarykově čs.
doplňovací škole v Masarykově domě na
Cowan Ave. Díky této škole a díky svým
rodičům, MUDr. Eva Štýrská i dnes mluví
plynně česky. Snaha udržet si znalost
českého jazyka jí nevadila při studiu
angličtiny a vždy patřila i v kanad-
ských školách mezi nejlepší studentky.
Chtěla být lékařkou a proto se rozhodla
pro studium medicíny. Jejím cílem je
všeobecná praxe a v současné době pra-
cuje jako "intern" v Mt. Sinai nemocnici
v Torontě. Z jejího lékařského diplomu
největší radost mají její rodiče a po-
tom babička Marie Štýrská a dědeček O-
takar Štýrský, který pochází z Dašic u
Pardubic. Blahopřejeme!

Do galerie úspěš-
ných krajanů zařa-
zujeme rádi tohoto
muže: Vlastimil
/Bill/ Springle je
ředitelem North
Park Secondary
School v Brampton,
Ont. Je ze známé
naší protestantské
rodiny.

Zasloužilý torontský kra-
jan inž. Karel Buzek napsal
do "Amerických Listů" zaji-
mový článek "Přístupová
generace", v kterém nazval
br. Gustava Přístupu "Otcem
Masarykova domu". Článek
vyjadřuje obavu, že po hale
bude prodán i Masaryktown.
Kdo tomu vývoji zabrání?

Zdeněk Slavík /Whitby, Ont./ z Chicaga, kde měl veřejný
projev k výročí 28.X.1918 a na paměť 30.výročí mučed-
nické smrti dr.Milady Horákové.--M.Krampota t.č.Payer-
bach, Rakousko.--Od účastníků skautské Poradní skály
ve Švýcarsku, celkem 10 podpisů, včetně K.Kukala.--J.Po-
líněk s Evou /Švýcarsko/ z Říma. /Navštívil Traiskir-
chen v Rakousku./--L.Modl /Sarnia, Ont./ z Paříže.--
Prof.Grandtner z Holandska.--Plk.let.B.Tobyška s paní
/Javea, Španělsko/ z Mnichova.--Jiří Hochman z Columbus,
Ohio, USA. /"Kanadské Listy" se mu líbí./--Karel Švan-
da s rodinou z Rakouska, přistál v Kanadě po 15ti měsí-
cích čekání 28.10.--J.P./Švýcarsko/ z Lourdes ve Francii.

ČESKOSLOVENSKÝ LEV
provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon,
jehlice do kravaty nebo do klopky.

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň
Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

* * *

Veškeré opravy, předělávky,
odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto 862-0807
(vedle MASSEY HALL)
zasíláme na dobírku

IN MEMORIAM

Dne 14.listopadu t.r. zemřel ve Winni-
peg, Man. jeden z nejznámějších našich
západních letců-hrdinů, major let.Ka-
rel Kasal, 63. Za naše krajany se s ním
rozloučil dp.A.Křivánek. Zesnulý byl
zpopelněn.

Vyšel těsně před 2.válkou vojenskou
školu v Hranicích jako poručík letec-
tva. Po německé okupaci se dostal do
Anglie a vyznamenal se v Bitvě o An-
glii. Stal se velitelem peruti a do-
stal tučet čs. a anglických válečných
vyznamenání. Po válce se vrátil do ČSR,
ale po komunistickém puči v únoru 48
musel znovu odejít do ciziny. Do Kana-
dy se přistěhoval v roce 1957 a stal se
architektem. V poslední době pracoval
pro federální vládu /Dept.of Public
Works/. Mezi pozůstalými je jeho paní
Helena Kasalová /215 Stafford St., Winni-
peg, Man./, jeho syn Richard, sestra Ka-
teřina Schubertová a bratr Antonín.

DOŠLÉ POZDRAVY

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Majitel: J. Pichlík
Tel.: 364-1787

ZPRÁVY Z KANADY

Kan.delegát v Madridu L.Rogers ostře
odsoudil útisk základních lidských
práv v zemích pod kom.vládou.--Inž.
Jan Spisar /v Kanadě od r.1964/ zalo-
žil firmu Television By Satellite Inc.
v Rexdale, Ont.--Významný projev v kan.
senátu pronesl 9.12.senátor P.Yuzyk.-
Plat pomocnic v domácnosti bude v On-
tariu:\$24 za den nebo \$132 za týden.--
SSSR zaplatí Kanadě 3 miliony \$ v sou-
vislosti s přistáním sov.družice "Cos-
mos 954" na kan.území.--"MacLeans"při-
nesl profil krajana J.Meisla, předsedy
CRTC.--3.12. přistál v Kanadě indočin-
ský immigrant č. 60.000. Jenom z Hong-
Kongu se přistěhovalo 10.000 uprchlíků.
--Ont.ministr L.Grossman se vyslovil
pro bojkot importu sovětských aut La-
da.--Za 2.války bylo v Kanadě interno-
váno 6.700 občanů něm. a rakouského
původu.--Vyšlo nové vydání knihy"Can.
Ethnic Bibliography".Obsahuje 4000
jmen.Redigoval A.Gregorovich.

RUBRIKA 'ZTRACENÝCH DUŠÍ'

Jiří Šolc -Cambridge? --Jindřich Samo-
tan, nar.1919 u Kard.Řečice, v Kanadě
od r.1964.--Býv.kuchař hotelu "Praga"
Jaroslav Dušek s paní Janou, v Kanadě
od prosince 79.--Alexej Holubec s paní.
--Lída Slavíková z Ostrova n.O.--J.
Hejtmánek.--Marie Krásová, provdaná
za inž.Vítka, posl.adresa: Perth, W.Au-
strálie.--Trenér Alois Hudec.--Smazal
přistěhoval se z Rakouska.--Pan Sec-
skryval se u něho prý gen.Luža.--Zde-
něk Koutný, posl.adresa v Torontě.--
Vláda Vodrážka s paní Věrou-Winnipeg?
--Bedřich Bližňák, nástrojář, v Kanadě
od roku 1951, nar. 1919.
Upozorněte hledané na naši výzvu nebo
nám pošlete adresy hledaných. Dík!

Osobní půjčky na nejnižší úrokovou míru
Speciální vklady - Šeková služba

KAMPELIČKA

CZECHOSLOVAK TORONTO
CREDIT UNION LTD.

740 SPADINA AVENUE • TORONTO
ONTARIO M5S 2J2

Telephone: 925-0557

Úřední hodiny: V pondělí a v pátek od 10 do 7 hod.
Úterý, středa, čtvrtek, 10 do 5 hod.

kultura

NOVÉ DIVADLO

Letos je to už 10 let, co Nové divadlo začalo působit v Torontu. Byl to hotový objev. Z Evropy přijeli mladí hoši a děvčata, plní elánu a chuti do opravdového kumštu, sebrali tady tu hrstku vysloužilců, kteří pod obětavým vedením Růženy Haisové pokorně skládali hold divadelní muse občasným představením, a rozvířili hladinu našeho pokojného rybníka do třepetavých vln. Hráli "Lucernu", režíroval Toman, paní kněžnu půvabně předvedla paní Polívková, Čulíkoví hráli Kláskovy, Zdena Škvorecká jakousi rozmarinou roli, vzpomínám jen namátkou, Alex Nagy navrhl a myslím i vyrobil zčásti výpravu -- inu, úspěch byl převeliký.

A zatímco paní Haisová se stejně už chystala na zasloužený odpočinek někde na Floridě, Torontem zavlál mladý duch čerstvě dopečených elévů, vedených nadaným, seriosním a vytrvalým Adou Tomanem.

Pak se nějak všichni časem domluvili na spolupráci s Ferdou Čulíkem a jeho paní -- oba zkušení profesionálové -- a dnes, po deseti letech tu stojí pevná skupina, ochotnická jen v tom, že ochotně pracuje z lásky a z divadelního zanícení, aniž by dostávala honorář za jakoukoliv účast na tomto divadle.

Na repertoáru se za ta leta vystřídali Klicpera, Šrámek, Karel Čapek atd. -- Snad i Jindra Zoder s nimi ještě sem tam pracoval, nevím, jen mi defilují před očima ty různé figurky z jednotlivých her a zase cítím tu radost, vděčnost a chválím obětavost. Letošní rok desátý se vyznačuje provedením původní premiéry od Josefa Škvoreckého "Bůh do domu". Myslím, že to bylo lehcí pro Josefa napsat, než pro soubor postavit se na scénu, je to satirická hříčka politická s náterem společenským a s mírně vulgárními momenty, ale v dobré režii a pevném obsazení zkušených členů souboru, vyrostlo divadelní představení velmi dobré úrovně. Myslím, že to hráli celkem pětkrát, naposled v rámci festivalu různojazyčných divadelních skupin v St. Lawrence Hall, kde předpokládám, že dostali první cenu. Pan "adjudicator", oficiální provinční kritik, prohlásil, že už se dávno tak dobře nepobavil, přestože nerozuměl ani slovo. A hlavně byl nadšen tou babičkou, která tam celý večer jen sedí, kouká na televizi, louská oříšky a občas se mimo text divoce zachechtá.

Docela závěrečné představení v roce 1980 byla opereta "Mamzelle Nitouche". Provedení naprosto bravurní, hudba pod vedením p. F. Safertala jen zvonila a kdyby to hráli ještě jednou -- šla bych znova. Běla.

Scéna ze Škvoreckého komedie "Host do domu".

„Víte, co to je normalizace? .. Když vám někdo vrazí kudlu do zad a řekne: já ji vytáhnu, až se rána zacelí!“

Normalisovaná vláda prosadila dodatek k československé ústavě:

- § 1. Při jednání s ČSSR má SSSR vždycky pravdu.
- § 2. Jestliže SSSR nemá pravdu, vstupuje v platnost § 1.

MASARYKOVA DOPLŇOVACÍ ČESKÁ A SLOVENSKÁ ŠKOLA

Letos oslavila tato významná krajanská instituce, sponsorovaná Masarykovým ústavem v Torontě, 50. výročí svého založení. Vedle br. Matúše Pavlíka byl u kolébky školy v Church of All Nations na Queen St. West br. Gustav Přístupa st., zakladatel MMI. Po mnoho let tuto sobotní školu podporoval při každé příležitosti. Proto byl nazván "Otcem" naší školy. Douhá řada obětavých dobrovolníků ze všech emigračních vln vyučovala. Stovky našich dětí se zdokonalily v mateřském jazyku. Když se slavilo 50. výročí založení, plánovaná knížka sice nevyšla, ale "Otec školy" zasáhl obětavě znovu: svým darem umožnil, že každé dítě dostalo tuto pěknou záložku:

Zhotovil Zdeněk Vykoukal.

Posloužíme Vám
7 dnu v týdnu!

Obědv

Pondělí až pátek 12 do 2 odpo.

Večeře

Pondělí až čtvrtek 6 odp. do 12 več.

Pátek a sobota 6 odp. do 1 ráno

Neděle 6 odp. do 10 večer.

Live music

(čtvrtek - pátek a sobota)

U BENEŠŮ JAKO U MAMINKY

Pro rezervace volejte 481-1853

ZAJÍMAVÉ PUBLIKACE

"Zborník o Slovenskom národnom povstaní" zväzok II, včetně dvou studií dr. J. Jablonického, 224 stran, vydaly "Naše Snahy" v Torontě. -- B. Svatoš: "Hospůdka na nárožtí", 108 stran, US\$ 6.65, obj. na: Archa, Postfach 1314, 8330 Eggenfelden, W. Germany. -- "Alice G. Masaryk", sestavila Ruth C. Mitchell, US\$ 15.95, obj. na: University of Pittsburgh Press, 127 N. Bellefield Ave., Pittsburgh, Pa. 15260, USA. -- E. Dvořák: "Moře v odlivu topánku", sbírka básní, 37 stran. -- Č. 62. "Svědectví", tzv. Pražské číslo, 200 stran, US\$ 4. -- Edv. Valenta: "Žil jsem s miliardářem", 224 str., vydal INDEX. -- Václav Havel: "Moc bezmocných", 44 stran, obj. na: "London Listy", 22 Ladbroke Sq., London W. 11, England. -- Eva Kantůrková: "Sešly jsme se v této knize", 190 stran, vydal INDEX.

Prosincové...

Dokončení se str. 1.

českých malířů si vybojoval ve Francii nejvyšší místo. Blízko něho odpočívá Alexandre Dumas syn; kdo neznal jeho "Dámu s kameliemi", která tu také nedaleko odpočívá a k níž chodívali mladí milenci s květinami. Offenbach. U něho se vždycky zastavím, zavřu oči a poslouchám. .. Kde jsou ty časy druhé poloviny minulého století, kdy se rozbíhaly z Paříže po celé Evropě -- přes Vídeň i k nám do Prahy -- oblíbené árie jeho veselých operet! -- A tak člověk potkává hezkou řádku pozoruhodných jmen. Sedím na rohu hrobu Louis Joveta a končím tyto řádky, řádky mých dnešních vzpomínek. Rozhlížím se kolem a uvědomuji si, že tu také sedím v časovém zákoutí. Prosincové přírodní koledy se už rozezvučely, blíží se konec roku. S vysokých stromů dávno spadane listí šumí pod našimi kroky: to jsou předvánoční melodie, které nás doprovázejí v brouzdání listovými závějeji v té šedivé zimní době.

TWO GENTLEMEN, EUROPEAN ORIGIN, PRESENTABLE, PROFESSIONALS, UNIVERSITY GRADS, UNATTACHED, WOULD LIKE TO MEET SINGLE, ENGLISH SPEAKING, PLEASANT LADIES, AGE BRACKET 30-40+, FOR PERMANENT RELATIONSHIP. PLEASE SEND YOUR LETTER, PHONE NUMBER AND PHOTO TO: POST OFFICE BOX 416, STATION "Z", TORONTO, ONT. M5N 2Z5.

DR. VELEN FANDERLIK MEZI NÁMI

Ve dnech 21. až 27. listopadu t.r. navštívil Toronto dr. Velen Fanderlík, starosta čs. skautů v Československu v letech 1947-48 a hlava našich skautů a skautek ve svobodném světě od roku 1948 do dnešních dnů. Z jeho životopisu je zajímavé, že se narodil 11. února 1907 v Praze, ale do všech škol chodil v Brně. Tam také vystudoval práva. V roce 1936 jako první Čechoslovák absolvoval anglický skautský kurs Gillwell. Řídil kursy pro čs. skautské činovníky a v r. 1939 musel odejít přes Maďarsko a Jugoslávii do Francie. Pomohl při evakuaci našich vojáků a letců do Anglie po kapitulaci Francie. V Londýně sloužil v justičním oddělení čs. armády v hodnosti majora a jeho šéfem byl gen. B. Ečer. V roce 1944 se stal čs. delegátem ve Výboru pro válečné zločiny při Spojených národech a v letech 1945-47 jedním z prokurátorů v Norimberku. Po komunistickém puči v únoru 1948 odešel znovu do zahraničí. Pracoval napřed pro IRO v záp. Německu, pak se usadil na 2 roky se svou Velenkou v Anglii. Následovala emigrace do Kanady a místo profesora na střední škole v Trail, B.C. Sloužil v nejvyšších světových skautských orgánech, kde zastupoval svobodné Československo. Přednášel, psal, mluvil, cestoval. Jeho nejnovější knížka "Táborové epistoly" vyšla letos v Holandsku. Nikdy se nevzdal naděje, že v Československu znovu nastane doba, kdy se mládež bude smět znovu hlásit ke skautskému hnutí a kdy, jako v roce 1945 a znovu v roce 1968, "přes noc" se obnoví činnost skautských oddílů, v duchu prof. A. B. Svojsíka. A my k tomu dodáváme: v duchu dr. Veleny Fanderlíka!

Protože městečko Trail, B.C. nemá letecké spojení s Calgary, musel Velen napřed autobusem do Calgary. Přistál v Torontě unavený, v pátek 21. 11. večer. V sobotu 22. se cestou k příteli J. Loskovi podíval na turistickou atrakci města Mississauga "Mark Twain Show Boat", která má na svých třech patrech restauraci. Polovičním majitelem je krajan Bill Martinek. Velen se v domě br. Losky obdivoval jeho kresbám, ale autora doma nezastihl: nacházel se v nemocnici. Návštěva na Masaryktownu a u majora R. Hásky vyplnila několik hodin. Cestou do Mississauga navštívil Velen Baťovu centrálu na Wynford Rd. Večer byl slavnostní banket na počest 25. výročí založení kanadského skautského oddílu č. 22 Lakeshore v záp. Torontě. Velen měl anglický projev asi před 150ti účastníky, v kterém podtrhnul mezinárodní charakter skautského hnutí a vyprávěl poutavě o svých zkušenostech. Dostal děkuvný diplom. Týž večer jsme ještě stihli naše hamiltonské krajany na jejich zábavě v Bohemian restauraci ve Waterdown. Předseda hamiltonské odbočky dr. J. Fabšic jej vhodně představil přítomným. V neděli 23. 11. brzy ráno přišel mladý Mirek Obrman, který je v Kanadě jako student na výměnu z NSR, se svým přítelem a jeli jsme na mši sv. k sv. Václavovi, kde Velen uvítal z kateřiny dp. Jaroslav Janda, "starý" skaut. V poledne začal oběd na počest hosta v krajaňské restauraci ALP'S. Účastníci oběda: Jerry Skála, Dana Vrbová s dcerou Danou, Jan Matějovič s paní a syny Jiřím a Janem Jr., dr. Miloš Vitula, Petr Kybal-Syrový z London, Ont., Vladimír Dufek, Ruda Mičola, Richard Hanzlik s paní, Vláda Novák, inž. Jan Mráček, Ervín Sypták, dp. Jar. Janda, Josef Varmuža /působil jako vedoucí oddílu v Olomouci, válku ztrávil v japonském zajetí/, Frank Ječmen, dr. Petr Hilbert, major Karel Černík s paní, Mirek Obrman ml., Mirko Janeček s paní Helen, Vladimír Krška, dr. Karel Cvachovec s paní, Jaroslav Kytli, pí. Božena Matanovičová, Steve Liptay, K. Štěpánková, Stan Kubík, dr. Josef Čermák, Q.C., Jaroslav Fridrich a Jan Waldauf. Na samý konec besedy přišel V. Rechner s paní a dvěma syny. Oběd byl zahájen přípitkem královně Alžbětě II., který pronesl zástupce legionářů V. Dufek. Řada účastníků Veleny pozdravila jménem svým nebo svých organizací a mnohdy zavzpomínala na své zkušenosti ve skautském hnutí. Dp. Janda se zmínil o zasloužilých skautech, kteří už odešli z našeho středu, jako např. br. Jar. Reichl. Týž večer navštívil Velen naše krajany v St. Catharines, Ont. a byl hostem v domě br. M. Klímka, který za svou ilegální skautskou činnost za 2. války dostal čs. válečný kříž. Večer byl pod záštitou tamní odbočky čs. národního sdružení. Přišel i prof. V. M. Pic, jakož i Ota Šindelář s paní z Niagara Falls, Ont. 24. 11. se Velen sešel s přítelem dr. Janem Gellnerem a v jeho doprovodu byl přijat paní starostkou města Mississauga, která se stala světoznámou hromadnou evakuací v listopadu 1979 po vykojení vlaku s chlorinem. U audience byl také Bob North, hlava skautů v oblasti Mississauga. Týž večer Velen povečeřel s JUDr. O. Maláčem a jeho paní. Byl to večer vzpomínek na období mezi válkami a na Anglii. 25. 11. byl Velen přijat p. Rudolfem Fraštackým v kancelářích firmy Metro International na Bay St. Viděli se po prvé. Byla chvíle na prohlídku nové torontské radnice a oběd v tamní restauraci. Ve dvoraně hlavního stanu kan. skautů v oblasti Toronta uvítal Velenu nápis, kterým byl uvítán jako "Chief Scout of Czechoslovakia in Exile". Prohlédl si budovu, setkal se s přáteli, zajímal se, co prodávají v prodejně a co je v archivu. Předseda krajaňské Kampeličky p. Ivan Prock a manager kanceláře p. Dubský přivítali Veleny v budově Czechoslovak Credit Union a vysvětlili mu, proč tento ústav je tak populární mezi našimi lidmi. Následovala návštěva naší Linden Gallery a krajaňské uzenářské firmy p. Pichlíka, který v minulosti vždy podporoval dary naší mládež. Velen se v obchodě sešel s představitelem zdejšího čs. trampského hnutí. 26. 11. byl Velen hostem ústavu pro pohostinství v koleji George Brown, pak se podíval na "židovský" trh na Kensington Ave. Odpoledne navštívil ontarijský "hlavní stan" kanadských skautů na Jackes Ave. Ujali se ho vedoucí oblasti a šéf výcviku. Velen si se zájmem prohlédl skříně s "historickými" předměty, např. ošumělý skautský klobouk Baden Powella, jakož i skautskou prodejnu. V doprovodu Boba Taylora odjel pak Velen do Acton, Ont. kde se nachází výcvikové středisko pro všechny oddíly z Ontária. Je to rozlehlé a dobře vybavené místo pro trénink po vzoru lesních škol v Gillwell v Anglii. Veleny zajímaly všechny výcvikové možnosti, ubikace, jídelny, vstupní brány do jednotlivých podtáborů, lesní kaple, velké prostranství pro táborový oheň. Na pozemku jsou bobří, srnci a pod. Pramen vody je vždy modrý. Večer ztrávil Velen ve známé krajaňské restauraci BENES INN a dověděl se od pí. Benešové zajímavé novinky z Brna. Odletěl z Toronta 27. 11. v 9.20 hod. dop.

Popis vyobrazení, str. 4. shora: 1. Major Velen Fanderlík a major Rudolf Hásek. -2. U vstupní brány do Masaryktownu, 450 Scarborough Golf Club Rd. -3. Před symbolickým pomníkem zakladatelům ČSR: TGM, dr. Benešovi a gen. Štefáníkovi. Kolem pomníku jsou lípy. Strana 5., první sloupec vlevo, shora: 1. Před centrálou mezinárodního Baťova koncernu v Don Mills, Ont. -2. Čestný stůl při slavnostním banketu 22. kan. skautského oddílu v Long Branch, Ont.; oddíl slavil 25. výročí založení. -3. Mezi krajany v Hamiltonu: zleva - pí. M. Reinišová, prof. S. Reiniš, Velen, dr. Jiří Fabšic a pí. Obrová. -4. Mezi krajany v St. Catharines, Ont.: první vpravo je hostitelka pí. Zofie Klímková, uprostřed M. Klímek a po jeho pravici Jan Matějovič. -5. S přítelem z dob mírových /v Brně/ a z dob válečných /v Anglii/: JUDr. Jan Gellner, D.F.C. přijel z Caledon East. -6. Na radnici v Mississauga přijala Velenu známá pí. starostka, Her Worship, Mrs. Hazel McCallion. Dr. Gellner přehlíží výměně vlajeck. Prostřední sloupec, shora: 1. U přátel, s kterými se neviděl po mnoho let: JUDr. O. Maláč s paní byli známými hostiteli. -2. Předseda Zastupitelstva Rady svobodného Československa, p. Rudolf Fraštacký, přijal starostu československých skautů v exilu ve své kanceláři na Bay St. Na památku mu daroval oba díly Zborníku o Slovenskom Národnom Povstaní. -3. Mezi skautskými funkcionáři oblasti Metro Toronto, Boy Scouts of Canada. První vlevo je Ron Rochester, Field Executive, po Velenově levici je dávný přítel J. Watson, Executive Director. -4. V kanceláři krajaňského peněžního ústavu Czechoslovak Credit Union, 740 Spadina Ave., přijali Velenu - předseda Kampeličky p. I. Prock /na obrázku vlevo/ a vedoucí kanceláře p. Leopold Dubský /první vpravo/. -5. Ve známém krajaňském obchodě Prague Meats and Sausage, 638 Queen St. West, Toronto, tel. 364-1787. Pan J. Pichlík s paní přijali hosta z Trail, B.C. jako starého známého. -6. Mezi skautskými činovníky kanadského hnutí v oblasti Brampton, Ont., která zahrnuje Bramalea, Malton a Georgetown. Hosta představil Mississauga District Commissioner, Bob North. Třetí sloupec, shora: 1. Ve výcvikovém středisku pro obory pohostinství při George Brown College v Torontě. Zleva: hlavní instruktor Mel Boles, vpravo: M. Janeček. Oba spolu pracovali ve výcvikovém oddělení firmy Maple Leaf Mills v letech 1951 až 1956. -2. V hlavním stanu kanadských skautů pro provincii Ontário na Jackes Ave. uvítal Velenu hned ve dveřích Provincial Executive Director Joe E. Turner, starý známý z Britské Kolumbie. -3. Ko-ordinátor skautského tréninku v provincii Ontário, Bob Taylor, na obrázku první vlevo, dostal od Veleny malou československou vlajku. Uprostřed je Bob Barber, činovník oblasti North Halton z Acton, Ont. -4. Mezi nejzajímavější zážitky patřila návštěva velké skautské rezervace Blue Springs, nedaleko Guelph, Ont. Na obrázku je turz u vstupní brány, která někdy může sloužit jako přístřeší pro jednu většinu skautů. Velenu doprovázel Bob Taylor z Ontario Provincial Headquarters. -5. Na pozemcích skautské rezervace probíhají pokročilé kursy pro skautské činovníky podle vzoru anglických Gillwell kursů. Pozemek je tak velký, že tam může tábořit několik velkých oddílů a prakticky o sobě nevědí. Na obrázku je vedlejší vstupní brána do rezervace a v popředí starý zvon z doby, kdy tu vedla železnice. -6. S pí. A. Benešovou v Benes Inn na Eglinton Ave.

Účastníci oběda na počest DR. VELENA FANDERLIKA v restauraci ALP'S, 2872 Dundas W., Toronto, v neděli 23. listopadu 80.

KANADSKÉ STŘEDISKO PRO ČECHY A SLOVÁKY

Snad je vhodné úvodem se zmínit o dvou faktech: 1. Když 15. února 1945 tehdejší provinční tajemník Hon. G. H. Dunbar udělil na žádost krajanů Koreně, Mráčka a Buzka provinční chartu organizaci "Masaryk Memorial Hall Inc.", měla tato především za úkol založit "kulturní a vzdělávací středisko, z kterého budou mít všeobecný prospěch lidé československého původu". Podobné závazky si daly jiné české a slovenské organizace, které vznikly později.

2. Dne 19. listopadu 1980 se na existující krajské organizace, příp. na skupiny osob našeho původu, které se teprve formují /sportovní klub "Uragan" a j./, obrátil krajan Jan Kůstka z posrpnové vlny, aby podpořily vytvoření nové organizace nazvané "Kanadské Středisko pro Čechy a Slováky". Jejím úkolem bude založení Střediska na pozemku známém jako Harbourfront, v samém středu města, na břehu jezera Ontário. Pokud se někdo chce k této iniciativě připojit, může

Architekt Václav Kuchař a krajan F. Ječmen.

telefonovat na č. 368-8109 nebo 368-2861 a doví se další podrobnosti.

Z těchto dvou skutečností musíme vycházet. Lze chápat po city krajanů Mráčka, Buzka, G. Přístupy a dalších obětavých národních pracovníků. Vidí, že ani s pomocí poúnorových exulantů se jim nepodařilo vybudovat v Torontě stálé kulturní středisko pro naše lidi. Musí přiznat, že našim slovenským krajanům, tak zvaným separatistům, se právě za plného využití příslušníků posrpnové imigrační vlny podařilo vybudovat takové středisko s moderní tiskárnou na Dundas St. West. Tento vývoj jen podtrhnul důležitost početně největší skupiny mezi námi: posrpnových přistěhovalců. Přišli hlavně v době od 15. září 1968 do konce roku 1970. Nedivme se, že přicházejí s tak odvážnou iniciativou: jejich výhodou je všeobecně vyšší vzdělání; v žádné naší přistěhovalecké vlně nebylo tolik inženýrů, architektů, lékařů, techniků a pod. Vybudovali si slušné existence, neboť se rychle přizpůsobili zdejšímu poměru. Je jasné, že stávající organizace jsou navenek tak aktivní, jak schopný je její výbor, respektive předseda. Jan Kůstka se svými přáteli nechce existujícím organizacím, jejich výborům či snad předsedům nějak sahat na svědomí či jim vyčítat neaktivitu, ale rozeznal historickou příležitost pro naši etnickou obec, která se jistě nikdy už opakovat nebude. Proto trpělivě s pomocí architekta Kuchaře celý projekt různým funkcionářům vysvětloval a žádal ne finanční, ale morální podporu a pochopení. Situace je nyní taková, že do 9. ledna 1981 má nové seskupení za vedení p. J. Kůstky předložit ředitelství Harbourfront konkrétní a závazné návrhy, jak si nové kulturní, společenské a bytové středisko představuje. Důležité je také doložit, kolik organizací, respektive kolik známých jednotlivců za projektem stojí. Na první pohled je zřejmé, že většina našich organizací by ráda měla k dispozici plánované kulturní středisko s tělocvičnou a divadlem, hudební síní, knihovnou, výstavní halou atd. Součástí centra má být restaurace, večerní klub, místnosti na menší schůze, drobné občůdky. První fází projektu mají být družstevní byty pro rodiny a důchodce. Naskytá se otázka, jak se mohla skupina posrpnových odvážit plánovat tak veliký a nákladný projekt. Zásadně proto, že tato skupina za vedení dr. Mojmíra Chromce dokončila úspěšně dva velké družstevní projekty, v rámci plánů krajského družstva Harmony v tzv. Crombie Park. Druhá fáze tohoto bytového projektu se 78 bytovými jednotkami byla koncem listopadu 80 dokončena na konci Parliament St., jižně od Esplanade St. /Zájemci o členství v bytovém družstvu mohou volat dr. Chromce na č. 368-2861./ Při tom si skupina vybudovala potřebné kontakty a zjistila možnosti využití veřejných dotací. Kdyby se nová organizace mohla přímo obrátit na asi 20.000 našich krajanů a exulantů v oblasti Toronta, snadno by je získala. S organizacemi je to těžší. Navíc si někdy funkcionář jedné skupiny nesedne za jeden stůl s funkcionářem skupiny "protivně" a pod. Doufám však, že i přesto se projekt uskuteční. /MJ/

Jan Kůstka, předseda Výkonného výboru Kanadského Střediska pro Čechy a Slováky.

JINDŘICH NESVADBA

80

Dne 22. prosince 1980 se v Henrysburku, Que. dožil 80ti let známý náš exulant a čestný člen našeho "Klubu nových", p. Jindřich Nesvadba. Sousedé a přátelé mu říkají krátce "Henry". Sešli se v hojném počtu k oslavě jeho narozenin vlastně už 12. července t. r., neboť počasí je v té době příznivější, než koncem prosince.

Životní dráha našeho jubilanta je zajímavá a do jisté míry tragická. Kde by dnes byl a co všechno mohl dokázat ve staré vlasti, kdyby se tam v únoru 1948 neusadil zhoubný komunismus! Narodil se na selském gruntě-jako 8. dítě-v Suchonicích, nedaleko Olomouce. Je tedy rodný Hanák. Studium na reálce v Olomouci bylo přerušeno odvodem do rakouské armády za I. světové války. Šťastně ji přežil a potom dokončil svá zemědělská studia. Sloužil pak 2 roky v čs. armádě a do zálohy odešel jako poručík. Vypomáhal svému bratrovi Františkovi na statku v Topolné u Uh. Hradiště, později si najmul dvůr Spytihněv u Napajedel. Protože se vždy zajímal o problémy a blaho zemědělského lidu, stal se funkcionářem Republikánské /agrární/ strany. Dosáhl funkce krajského tajemníka v Uherském Hradišti a řídil práci 12ti okresních sekretariátů. Po německé okupaci přešel do Národního souručenství, ale když v roce 1940 bylo tajemníkům nařizeno zdravit zdviženou pravicí, Nesvadba odmítl a z N.S. vystoupil. Už to byla odvaha. Navíc se zapojil do podzemního hnutí v Uh. Hradišti, kde přijal místo u firmy SLUM /Slovácké lidové umění moravské/. Podnik měl filiálku ve Strážnici pod názvem "Moravia", kterou Nesvadba v r. 1945 od SLUM-u odkoupil. Vyráběl obuv a kabelky a lůžka, jakož i ozdobné předměty z meruňkových pecek. Zaměstnával na 500 osob. Ve Ska-

Píše se rok 1957: farma Jindřicha Nesvadby byla populárním cílem nedělních výletů našich montrealských krajanů. Jezdil tam dr. Jiří Škvor-Pavel Javor /zmínil se o Nesvadbových ve své knize "Tvrdá země"/, JUDr. J. Valenta /sedící dole první vlevo/ i dr. J. A. Bouček /sedící na plotě/. Mnozí návštěvníci se domnívali, že celá osada se nazývá Henrysburg - po Henrym..

Henry zkouší zvuk houslí, jež mu dala k svátku jeho společnice Mary, sedící. Neměl housle v rukou celých 30 let..

lici na Slovensku otevřel pobočku, kde vyráběl houněnou obuv "Válenky". Dal se do vysilující práce v osvobozené vlasti, přestože jeho zdraví bylo otřesené tvrdým vězněním Gestapem celý rok, než přišel konec války. Po komunistickém puči v únoru 1948 noví mocipáni podnik "Moravia" Jindřichovi ukradli tj. znárodnili. Už v dubnu s celou svou rodinou odešel ilegálně na Západ. V uprchlickém lágru v Ludwigsburku byl znám jako rozšafný muž, který si dovedl poradit v každé situaci. Stýkal se s prof. dr. Františkem Králem a pomáhal mnohým, kteří byli bezradní. Emigroval do Kanady jako zemědělský dělník v březnu 1949 a poslán na farmu poblíž Owen Sound, Ont. Později býv. čs. vyslanec v Dánsku Zdeněk Němeček zařídil, že se stal správcem 640ti akrové farmy v Henrysburku u Montréálu. Po třech letech si Henry farmu koupil. Přizpůsobil se výrobním a obchodním poměrům v Kanadě: zavedl úspěšný chov vepřů a ročně vyráběl 2.000 šunkových prasat, měl 100 kusů hovězího dobytka na žír a na polích pěstoval cukrovku a zeleninu. Farmu vybavil moderními stroji. Jeho chloubou byl jablonový sad s 800 stromky. V r. 1968 přikoupil sousední farmu o výměře 220 akrů. V roce 1972 předal veškeré pozemky svým potomkům a ponechal si jen jablonový sad, který mu i dnes poskytuje slušné živobytí a plně ho zaměstnává. Ve svém srdci chová vděčnost k nové vlasti-ke Kanadě. Pomohl celé řadě našich uprchlíků po roce 1948, i po roce 1968. Přes svých 80 let, Henry je stále aktivní. Mimo jiné pozorně sleduje čs. exilový tisk. Je vzorem mnohým exulantům. /MJ/

Král, Anna a já.

Richard Hanzlík

Milý čtenáři, vše, co se tu chystám vyprávět, zní jako pohádka, ale pohádka to není, třeba se to stalo v pohádkové zemi, za devatero horami, za devatero lesy. To tehdy vládla v Anglii královna Viktorie, v Americe Abraham Lincoln a v Siamu král Monkut. A ten král měl sedmašedesát dětí...

+-

Tenkrát také žila v Anglii žena, která se živila psaním. Jmenovala se Margaret Landonová. Jednoho dne se jí náhodou dostaly do rukou osobní zápisky krajan-ky Anny Leonowensové; tak ji zaujaly, že podle nich napsala knihu a nazvala ji "Anna a král ze Siamu". Kniha měla velký úspěch a později /o sto let/ se stala podkladem snad ještě úspěšnějšího muzikálu pánů Rodgerse a Hammersteina, muzikálu, který po řadu let dominoval newyorské Broadwayi. Také byla několikrát zfilmována, naposled s Yul Brynnerem a krásnou Deborah Kerr.

Já film viděl, dokonce několikrát. Tenkrát jsem ovšem ještě nevěděl - ano, není tomu dávno, co jsem tam byl. Clavil jsem v Bangkoku veselé vánoční hody. A také Nový rok.

Ještě téhož dne, jen jsem se probral z mátožin, má první cesta vedla za Annou. Palác mne v ničem nezklamal. Prošel jsem dovnitř dvojitou bránou a ocitl se, jako Alice, v zemi Divů. Kam se člověk podíval, samé zlato. A věže a věžičky, stovky jich, a střechy s prejzami, dračí hlavy, všechno hezky pozlacené. Ostatní nám prozradila průvodkyně, lepá dívka s mandlovýma očima a hedvábnou pletí: Ta věžička po levici patří královské kapli Smaragdového Buddhy, skupina budov kolem ní se zove Mahamontien, ta po pravici Dusit-Mahaprasad, z níž pak pavilon Čakri s trůnní halou a Amarindra s audienční síní jsou snad ze všech krás ty nejkrásnější. Skvostná budova zrovna před námi sluje Abrombhimok; před léty ji rozebrali, poslali do Bruselu na světovou výstavu a opět složili, aby se tak stala výstavním pavilónem Thajska. A o kousek dál, za vysokou zdí, byl kdysi harém krále Monkuta...

+-

V paláci, nedaleko královské kaple Smaragdového Buddhy, stojí pavilón, částečně skrytý v háji cesmín, oranžovníků a palem. "Když jsem vešla", vepsala Anna do svého deníku, "zůstala jsem u dveří se zatajeným dechem nad vši tou nádherou. Kamenná podlaha byla pokryta koberci, zdi malbami s motivy ze života Buddhy. Uprostřed sálu stál dlouhý, bohatě vyřezávaný stůl, kolem něho dvě řady zlatých židlí. V jedné z nich seděl král, v ostatních dámy jeho dvora a několik kněží." "Král nás přijal klidně a ukázal na dvě židle pro nás dva už připravené. Potom nám představil žáky, jednoho po druhém. Bylo jich sedmašedesát, všechní jeho synové a dcery. Nejmladší bylo pět, nejstaršímu deset..."

+-

Hodně se tu od té doby změnilo. Malby dávno zmizely i velký obraz Buddhy, po stole a židlích ani památka. Zůstaly jen holé zdi a kamenná, hodně ochozená, podlaha. A na zdi černá školní tabule, notně ohlodaná zubem času. Stál jsem před ní a stál, a ani jsem si nevšiml, že všichni už dávno odešli a já osaměl. Ticho kolem jako v kostele, jen zvenčí, z oranžerie, bylo slyšet líbezné ptačí hlasy. Kdysi tu také asi tak zpívali, když tu byla ona. Oči přivříté, zcela zřetelně jsem slyšel šustot jejich sukní, její hlas i nesmělý šepot dětských hlasů, tajený smích... Potom kdosi vešel a oznámil, že sloni už čekají.

+-

Anna byla Angličanka, její manžel mladý důstojník britské armády, posádkou v Singapuru. Když bylo Anně sedmadvacet, manžel náhle zemřel a zanechal ji ve světě samotinkou se dvěma malými dětmi a žádným penny. Po jistý čas se jen tak protloukala, načež se pokusila vést školu pro děti důstojníků z povolání. So far so gut, až na to, že důstojníci rádi zapomínali platit školné. A tak, když jí jednoho krásného dne siamský král prostřednictvím svého konsula nabídl místo vychovatelky královských dětí, s radostí nabídku přijala. Dcerku poslala s přáteli do Anglie a sama s pětiletým synkem se vydala na cestu. Není mým úmyslem psát stručný obsah filmu, jako za starých školních let. Každý, kdo by měl zájem, může se na film podívat, jistě se spíš nebo později na televizní obrazovce objeví. Jen jedno nutno uvést: nevěřte všemu, co ve filmu vidíte. Americká továrna na sny, jako obvykle, tu splnila své. Ovšem, a to je hlavní, Anna existovala, já tam byl. Škoda jen, že se kniha Margaret Landonové nezmiňuje o dalších osudech této vyjímečné ženy. Kdesi jsem četl, že zemřela v Montréalu dva roky před mým narozením. Co se stalo s dětmi, to mi asi zůstane věčnou hádankou.

A nakonec, film "Král a já" nebyl v Thajsku nikdy promítán. Považte, Anna řekla králi, že je barbar. "Copak tohle se hodí říci králi ze Siamu?" Etcetera, etcetera...

Z hlavního města Thajska.

Autor povídky se ženou na slonu.

NAŠI VE SVOBODNÉM SVĚTĚ

Výborný humoristický měsíčník "Bič" lze objednat na adrese: A. Čížek, 37 Av. J. - Segretin, 93220 Gagny, France. -- MUDr. M. Velek se z Albany, N.Y. přestěhoval do Springfield, Ill. -- Z Hipping v Rakousku usiluje o emigraci do Kanady mukl S. Mazouch. -- Karlovarský číšník Franta Šrámek se usadil v Palm Springs, Cal. -- Jan Kuncíř komentoval znamenitě události v Polsku v listu "The Sun" ve státě Maine. -- V Clevelandu, Ohio, oslavil "65" Bořek Kašpárek. -- Kons. rada Jan Urban ve Stuttgartu byl knězem celých 50 let. -- "80" se dožila pí Olga Firzová, vydavatelka "Hovorů s čitateli" a spolupracovnice + P. Pittra. -- V Miami zemřela známá Sokolka A. Macounová. Odkázala Sokolu v zahr. \$ 6.000. -- Českou hudbu ve svob. světě propaguje dirigent Zd. Mácal, usazený ve Švýcarsku. -- Nedávno se v Mexiko konal mez. kongres kompjútrových znalců, kterému předsedal krajan prof. G. E. Lasker z Windsor, Ont. V programovém výboru byli m. j. krajané: dr. L. Kohout, dr. J. Krispin, prof. R. Trappl a prof. M. Zelený. -- M. Navrátilová žije v Charlottenville, Virginia. -- Kol. novinař Frant. Nový nám z Austrálie pogratoval k novému hávu "Kan. Listů" a dodal: "Musíte mít tvrdou palici!" -- Ve Švédsku byla prof. Janouchem ustavena Charta 77 Foundation, Box 50041, 104 05 Stockholm 50, Sweden. Uvítá jakýkoliv fin. dar. -- Líba Drobílková z Newark, NJ, jako dcera ruského legionáře, uvítala náš článek o majorovi Háskovi a zvláště pěkné fotografie. -- Medlíkovi ze Schaffhausen, Švýcars, se přestěhovali do Austrálie. Báli se tlapy ruského medvěda. -- V Austrálii obětavě pracují Hynek a Pandora Trhlíkovi. -- Tradiční Ples našich v Clevelandu bude 28.2. -- Red. J. Kučera : 459 Portlock Rd., Honolulu Hawaii, 96825, tel. 808-395-1648. -- Štefan Pa-gáč, autor knihy o Laušmanovi, vystoupil z Rady svob. ČSR. -- V USA má úspěchy dr. P. Glaser. hy.

V NSR požádal o asyl kapelník Karol Staněk z Prahy.

Czech Fine Pastry

IN COFFEE SHOP

TOMAN

739 Pandora Ave., at Douglas
Victoria B.C., V8W 1N9
385-2233

WINZE'S MEAT MARKET

ILJA ŠANDA

Čerstvé domácí a evropské uzeniny.

307 Roncesvalles Ave., Toronto.
Tel.: 533-5165

Bude vás zajímat

Jsou lidé, kteří tvrdí, že BENEŠOVA RESTAURACE /392 Eglinton Ave. West, Toronto/ přitahuje zákazníky ze čtyř důvodů: znamenité jídlo, vzorná obsluha, příjemné prostředí a rozumné ceny. Přidáváme další: vynikající klavírista Jiří Daneš, vždy ve čtvrtek, pátek a v sobotu večer. Zahraje Vám jakoukoliv melodii, bez ohledu na původ. Naše krajanská veřejnost o Mistru Danešovi ví poměrně málo a proto je na místě, když na něho prozradíme základní životní data. Kapelu má od roku 1971. Narodil se v Brně. Dětství ztrávil ve Zlíně. Už ve svých 5ti letech začal studovat hru na klavír na zlínské hudební škole u profesora Oldřicha Palkovského. Maturoval na gymnasiu v Tišnově. Absolvoval oddělení bicích nástrojů na brněnské konservatoři u profesora Lukáše. Studoval kompozici na brněnském "Janáčkově Akademii Musických Umění" /JAMU/ u profesorů Jaroslava Kvapila, V. Petrželky a Theodora Schaefera a dirigoval u prof. Otakara Trhlíka. V roce 1961 nastoupil do brněnského rozhlasu jako redaktor zábavné a taneční hudby. V rozhlasovém studiu nahrál se svým tanečním a jazzovým orchestrem celou řadu svých vlastních skladeb a aranžmá pro rozhlasové vysílání. Pohostinsky dirigoval známý Brněnský Estrádní Rozhlasový Orchester "BERO". Se svým orchestrem účinkoval také na TV. V roce 1966 odejel na turné po NDR a NSR a požádal tam o asyl. Ze záp. Německa v roce 1966 emigroval do Kanady. Začátky v Torontě nebyly nejlépeší. Učil hudbu v Italo-Kanadské privátní konservatoři, od roku 1970 však vyučuje na High School ve Scarborough.

Klavírní umělec Jiří Daneš v BENES INN.

Ne, šití to nemají lehké, předpisuje se jim kde co. Chomejny vydal v Paříži knížku o svých zásadách politických, filozofických, sociálních a náboženských, v níž se dočítáme, že soulož číní pěst neplatným, a to i tehdy, když penis vnikl pouze po obřízku a semeno nevyšlo. Jestliže se muslim postí, avšak zapomene na to a vyžije se sexuálně, pěst platí; vzpomene-li si však během soulož, musí akt okamžitě přerušit. Také poluce uvádí šití do stavu džonoby, to jest nečistoty. Nečisté jsou ovšem alkoholické nápoje, nikoli však opium a hašiš. Když vykonává šití tělesnou potřebu, nesmí být blichem, hrudí či zády obrácen k Mekce. Není nutno očistit si zadek třemi kameny, jeden úplně postačí. Žena se nesmí bez mužova povolení vzdálit z domu a musí být připravena vyhovět kdykoli každému mužovu přání. Chomejny doporučuje děvče co nejdříve vdát, protože šestý imam Sadegh řekl: "Šťastný je ten muž, jehož dcera nedostane v jeho domě měsíčky." Kdože to chce být ještě šitou...? D.Ž.

Ze života krajanů

Poznamenejte si do kalendáře: 7. ZLATOKOPECKÝ a exulantů

BÁL, v rázu a v kostýmech éry zlaté horečky, bude v sobotu 31.1.81. v 8 večer v Maďarském domě, 840 St. Clair Ave. West, Toronto. Hraje česká trampská kapela. Dotazy na č. 277-3525. -- Čs. hokejový klub URAGAN uspořádal 4.12. úspěšný autobusový zájezd do Chicaga. Hrál s tamní Spartou. -- Měsíčník "Vorwärts", vydávaný v Torontě sudeto-něm. sociálními demokraty /emigrovali do Kanady před 2. válkou/, vyšel v prosinci 80 o 40ti stranách. Je to důkaz pozoruhodné životnosti této skupiny. -- "Nový Život" a "Studie" zastupuje v Kanadě V. Vostřez, 18 Aintree Court, Hamilton, Ont. L8K 4R9. -- Dp. J. Šach z Burlingtonu navštívil začátkem prosince naše kat. krajany v B.C. v Calgary a ve Winnipegu, Man. -- B. Kočí se z Pickering, Ont. přestěhoval do St. Catharines, Ont. -- Kdo chce vědět podrobnosti o zápasech klubu Uragan, nechtě volá 277-3525 /Pokorný/ nebo 653-4176 /Heran/. -- Prof. V. Fic napsal další 2 knihy: "The origin of the Conflict between the Czechoslovak Legion and Bolsheviks" a "Czechoslovak Legion and Civil War in Russia". -- Ontario Welcome House, 454 University Ave., Toronto, je pro všechny nové imigranty. Paní S. Hilbertová mluví česky. -- J. Belanger napsal v "Sun-u" 2.12., že Stephen Roman, majitel uranové společnosti Denison Mines, má "cenu" 1.2 bilionu dolarů. -- V Montréálu přednášel JUDr. J. Valenta o právním poměru uprchlíků k čs. zákonům. -- MVDr. Jaromír Nesvadba působí úspěšně v Montréálu. -- Kresby Pavla Kantorka jsou vystaveny do 10. ledna v galerii Linden, 882 Eglinton Ave. West, v suterénu. Operuje p. Příbramský. -- Býv. mistrně ČSSR v krasobruslení Jana Mrázková učí mládež v Mississauga. -- V Calgary vznikla trampská skupina "Krajanové". Nově se k nim připojil J. Pelech. -- V Brampton, Ont. se nově usadila rodina Jaroslava Marceláka /9 členů/. -- Studentský časopis Victoria University napsal pochvalný článek o pečivu krajanů Tomana. -- Naše TV vysílání v Kitchener, Ont. řídí Martin Jelinowicz. Volejte mu novinky na č. 636-8138 /Toronto/ nebo 519-745-4958 /Kitchener/. -- Do London, Ont. se přistěhovali: Ml. Palán a Václav Prejza, do Edmonton: Ondřej Byrtus, do Calgary: Eva Zajícová, 2 V. Kaitmanové a Jiří Vysocký, do Montréálu: Pavel Roubal, do Vancouver: I. Herle, do Ottawy: Libor Popěla, do Lethbridge, Alta: Zd. Sedláček, do Yorkton, Sask.: Jar. Drha, do Winnipeg, Man.: Josef Čížek. -- R. H. nám poslal pěkný barevný obrázek čs. vlajky, která vlála 28. X. před novou tor. radnicí. -- Fa. Velan Engineering přerušila další dodávky ventilů do zemí vých. bloku. -- Fotbalový team SLÁVIA LONDON měla v r. 80 velmi úspěšnou sezonu. Nejlepšími hráči byli: L. Machálek, F. Štojdl a M. Kasanič. Tradiční taneční zábava bude 7. března 81. Informace o klubu: MVDr. A. Celerin, tel. /519/ 681-7575.

HUDEBNÍ NÁSTROJE

SE SLEVOU AŽ 30 PROCENTNÍ VÁM DODÁ

JIŘÍ DANEŠ

Známý jako dirigent čs. rozhlasu a TV a jako klavírista u Benešů.

Dříve, než zakoupíte jakýkoliv hudební nástroj, zavolejte

TORONTO 266-1659

Nikde nekoupíte za výhodnější cenu. Odborně poradím.

ORGANIZUJEME PRICESTOVANIE

Vašich příbuzných z Československa

a zariadíme Vám cestu na stretnutie sa s príbuznými v Maďarsku, Rumunsku a Bulharsku. -- Vybavujeme aj zájazdy na juh -- Florida, atď, ako aj na ostrovy.

world travel

Zmenárení cudzích valút
Založené 1951. Majitel' Harry HEITLER
COMPUTERIZED RESERVATION

WORLD TRAVEL SERVICE Limited
258 College St. (roh Spadina)
Toronto, Ontario M5T 1R7 / Telephone 979-2171

Vydavatel „Bič“ se dožívá 75. let

Letos 24. prosince — právě na Štědrý den — se dožije 75ti let Alois Čížek, mladší generaci známý jako redaktor a vydavatel satirického měsíčníku „Bič“. Ale Lojza Čížek je bohatýr se zásluhou politickou činností, kterou zahájil v roce 1926 jako národně-socialistický mládežák. Byl členem zastupitelstva hlavního města Prahy, tužil se i v odborech a nezanedbával ani sport v klubech Olympia Praha VII. a A.C. Letná. V letech 1945—1948 zastupoval v parlamentě čs. stranu národně-socialistickou. Jako poslanec s Otou Horou patřil Lojza Čížek k nejstatečnějším poslancům a byl jedním z těch mála, kteří už tehdy viděli komunistům do karet. V bezpečnostním výboru poslanecké sněmovny sváděl Čížek nejostřejší půtky s hrobaři čs. demokracie, především s místopředsedou výboru Janem Vodičkou (který zradil plukovníka Švece jako ruský legionář). O nic lepší nebyl ani Ota Šling, který po jedné kontroverzi s Čížkem zařval: „Lojzo, ty budeš viset!“. Lojza jej poslal někam a poznámkou „Dej si pozor, abys nevisel ty!“ a netušil, že Šlinga zanedlouho pověsí jeho vlastní soudruzi.

V kritických chvílích komunistického puče v únoru 1948 rozhlas natopil kolem Hory a Čížka tolik rámusu a povyku, že se zdálo, jako by republika neměla nebezpečnější nepřátele než Čížka a Horu. A jen proto je ostouzel pražský rozhlas, protože měli odvahu říci komunistům pravdu a nebát se jich! Neuplynulo deset roků od puče a s pozhledáním Antonína Zápotockého se přihnal za Lojzou Čížkem soudruh legální rada z čs. vyslanectví v Paříži. Nabízel Čížkovi, vrátí-li se domů, „čtyřpokojový byt na Vinohradech a poslanecký mandát“. Čížek, jakkoliv nemá v exilu na různých ustláno různé odmítl. Kromě statečnosti prokázal Čížek věrnost zásadám, pro které jsme odcházeli po roce 1948 do exilu.

A právě pro tyto vlastnosti, pro statečnost a věrnost Masarykovým ideálům se stal jubilant oblíbenec exulantů.

Jožka Pejskar

Plánujete zimní dovolenou ?

Kam jít, než ke krajanům z Hodonína na slunné Floridě ..

Craft Villas Motel

1020 N.E. Victoria Park Rd.
FORT LAUDERDALE, Fla. 33304, USA

Volejte /305/ 525-1146.

Majitelé: Jan, Marie a Radek Kučerovi.